

Sygn. akt II Cz 828/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Henryk Haak (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. J.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt I C 1831/15

o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Henryk Haak SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 828/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu przyznał biegłemu sądowemu K. J. wynagrodzenie w kwocie 2.141,99 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie pisemnej opinii w niniejszej sprawie.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pozwany, zaskarżając postanowienie -

w istocie – w części, tj. w zakresie, w którym przyznane wynagrodzenie przekroczyło nakład i czas pracy biegłego potrzebne do wydania opinii.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisu art. 288 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyznanie biegłemu wynagrodzenia w kwocie 2.141,99 zł za sporządzenie pisemnej opinii z dnia 15 września 2017 r. w sytuacji, w której kwota ta jest nieadekwatna do rzeczywistego nakładu pracy i czasu poświęconego na wykonanie przedmiotowej opinii przez biegłego.

Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie biegłemu wynagrodzenia stosownie do uzasadnionego nakładu pracy, ewentualnie – o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na zażalenie biegły wniósł o jego oddalenie w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Analiza tezy dowodowej oraz treści pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 15 września 2017 r. sporządzonej przez biegłego sądowego K. J., specjalisty z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki motoryzacyjnej, wskazuje, że została ona sporządzona na okoliczność ustalenia, czy osobowy materiał dowodowy pozyskany na rozprawie w dniu 2 czerwca 2017 r. oraz informacje graficzne sporządzone w obecności biegłego przez świadków mają wpływ na treść sporządzonej przez biegłego opinii, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, przy czym - w przypadku odpowiedzi twierdzącej - biegły został zobowiązany do sporządzenia stosowanego operatu według treści postanowienia z dnia 4 grudnia 2015 r., tj. do ponownego ustalenia rozmiarów szkody i rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu marki J., przy uwzględnieniu wskazanych szczegółowo zagadnień.

Przedmiotowa opinia jest stosunkowo obszerna pod względem formy – obejmuje 21 stron napisanych w pojedynczych odstępach, w większości standardową czcionką, i zawiera zdjęcia, tabele i inne elementy graficzne, z wieloma dokonanymi przez biegłego naniesieniami, przy czym jej treść pozbawiona jest elementów teoretycznych i w całości jest poświęcona merytorycznym odpowiedziom na postawione w tezie dowodowej szczegółowe pytania. Nadto do opinii dołączone zostały załączniki w postaci dwóch dokumentacji fotograficznych do rozprawy z dnia 2 czerwca 2017 r. wraz z naniesieniami oraz dwóch symulacji wykonanych w programie V-SIM wraz z protokołami symulacji ruchu pojazdów uczestniczących w kolizji (łącznie 11 stron).

Mając na uwadze bogactwo merytoryczne przedmiotowej opinii, wynikające z szerokiego zakresu tezy dowodowej, należy uznać, iż deklarowaną przez biegłego ilość 67 roboczogodzin przeznaczonych na sporządzenie przedmiotowej opinii nie można uznać za zawyżoną i odbiegającą od przeciętnej ilości czasu, które są poświęcane przez biegłych na sporządzenie podobnych opinii. Należy zauważyć, że ilość czasu, którą trzeba przeznaczyć na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, co sprawia, że podany w karcie pracy biegłego czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Wobec braku istnienia ogólnie obowiązujących norm czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie wynagrodzenia biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podana przez biegłego ilość czasu jest jaskrawo wygórowana, na tyle, że - opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym - można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie przeznaczył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku. Sąd zlecający opinię może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie i ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Kompetencja do kontroli karty pracy biegłego, jak i jego wynagrodzenia, należy w pierwszej kolejności do sądu zlecającego opinię. Sąd odwoławczy może zmienić stanowisko sądu pierwszej instancji jedynie w przypadku, gdy przyjęte przez ten sąd kryteria określenia wysokości wynagrodzenia odbiegają od kryteriów ustawowych, względnie pozostają w sprzeczności z doświadczeniem życiowym.

Z podanych wyżej względów Sąd Okręgowy uznał jednak, że tego rodzaju sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie. Wobec wskazanych wyżej okoliczności, jako chybione należy ocenić zarzuty skarżącego kwestionujące ilość czasu, którą biegły przeznaczył na opracowanie i sporządzenie treści opinii w zakresie pozyskania wiadomości specjalnych.

Odnosnie natomiast podnoszonego przez skarżącego zarzutu dotyczącego deklarowanej przez biegłego ilości czasu, którą biegły przeznaczył na zapoznanie się z aktami sprawy w ilości 4 roboczogodzin, należy uznać za słuszny argument biegłego, zawarty w odpowiedzi na zażalenie, że od czasu sporządzenia poprzedniej opinii w niniejszej sprawie minął długi okres czasu, a ilość akt sprawy zwiększyła się o ponad 200 stron, co nakazuje uznanie, iż przedmiotową liczbę godzin nie można w żadnej mierze uznać za nadmierną.

Dlatego, podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Henryk Haak SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski